

§ 10. Winni niestosowania się zarządzeń władz wydanych na zasadzie §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia, ulegną karze sądowej w myśl odnośnych postanowień ustaw karnych, względnie na obszarze b. zaboru austriackiego i pruskiego o ile czyn ich nie jest karalny sądownie—karze wymierzanej przez władze administracyjne w myśl obowiązujących przepisów administracyjnych.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, prócz części górnośląskiej Województwa Śląskiego.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *Bujalski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

716.

Rozporządzenia Ministra Skarbu

z dnia 7 września 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia § 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. r. 1921, № 11 poz. 64) uzupełnia się przez dodanie następujących ustępów:

„e) towarów zgłaszanych do odprawy przez instytucje państwowe i naukowe.

U w a g a: z ulg określonych w tym punkcie nie mogą korzystać kolejowe ajencje celne w wypadkach zgłaszania przez nie towarów przeznaczonych dla osób i instytucji prywatnych;

f) w poszczególnych wypadkach, za każdorazowym pozwoleniem kierownika urzędu celnego, towarów przeznaczonych nie na handel lecz do osobistego użytku odbiorców, zgłaszających towar do odprawy osobiście”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Jastrzębski

717.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 września 1922 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi.

Na zasadzie art. 3-go ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303), art. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 621) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowymi otrzymuje brzmienie następujące:

„Bezpośredni dozór nad wszystkimi kotłami poddanimi w myśl § 1 nadzorowi władz administracyjnych II instancji przekazuje się w granicach województw:

- a) Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego, obszaru Ziemi Wileńskiej i m. st. Warszawy — stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie;
- b) Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego — stowarzyszeniu dozoru kotłów we Lwowie;
- c) Poznańskiego i Pomorskiego — stowarzyszeniu dozoru kotłów w Poznaniu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu
i Handlu:
Henryk Strasburger

718.

Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 9 września 1922 r.

w sprawie sprostowania omyłek w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 sierpnia 1922 r. o zmianie tablic opłat za przewóz towarów kolejami wąskotorowymi (Dz. U. R. P. z dnia 25 sierpnia 1922 r. № 69, poz. 624).

W tekście powyżej wymienionego rozporządzenia prostuje się niniejszem następujące omyłki:

- 1) Na str. 1215 w § 1 w wierszu drugim i pierwszym od dołu zamiast (Dz. U. R. P. № 30 z 1922 r. poz. 252)”, winno być „(Dz. U. R. P. № 60 z r. 1922, poz. 545)”.